

Flaaden vil kunne gribe ind med fornøden Kraft i det kritiske Dieblit. Skal Flaaden fuldt ud svare til sin Hensigt, maa den — ikke blot efter sit eget Skøn, men ogsaa efter Fjendens — være istand til at kaste sig over Landgangs Expeditionen, hvor som helst paa Sjællands Kyst, med en saadan Kraft, at der er al Sandsynlighed for, at Landsætningen ikke vil kunne lykkes, og at ialtfald Transportflaaden ved dens Angreb lider saameget, at Landgangsforpjet derved bliver baade fysisk og moralisk knækket.

Spørger man nu, af hvilken Størrelse og Beskaffenhed den Minimumsstyrke maa være, som vil kunne løse den sidstnævnte, altsaa den væsentligste Opgave, vil Svaret tilnærmelsesvis kunne findes ved at se tilbage til den Opræden, vi kunne vente hos vore Modstandere.

Et Angreb fra Englands Side er i visse Henseender mindre truende end fra Lybflands Engländerne have vel henholdsvis let ved i en Gaandevending at samle de fornødne Skibe til Transportens Overførsel; men de have Banskælighed ved at affe den fornødne Landgangsstyrke, deres Transportfartøier ville sandsynligvis gennemgaende være større og derfor mindre skikede til Landsætning end Lybflernes, de ville have en langt længere Overfart, og deres Orlogsmænd ville være næsten fuldstændig fremmede for Navigeringen i vore Farvande. Endelig have vi den Fordel overfor dem, at vi bestemt vide, at Landgangen ikkun kan finde Steb paa Nordkysten af Sjælland eller i Nordenden af Sundet og Beltet, selvfølgelig under den givne Forudsætning, at vi kunne hindre en Transportflaade i at gaa igennem Sundet eller Beltet.

Overfor Lybfland er vi forsaavidt uheldigere stillede, som dets Expedition kun behøver 14 til 16 Timer, det være sig fra Kiel eller Swinemünde, for at naae et bekvemt Landgangssted; endvidere have Lybflerne en vis Færdighed i med kortere Bærsel at sætte sig i Bevægelse, og endelig have de det forud for Engländerne, at de raade over et vist Kjenndskab til vore Farvande, især paa Routen: Kiel, Storebelt, Skagen. Men til Gjengjæld er det en Fordel for os, at den Kyststrækning sydpaa, som de kunne benytte til Landstigning, er forholdsvist skarper begrænset end nordpaa, da de ved Ågersøfundsstationens Oprættelse ville være affaarne fra hele Sydvest-Sjællands Kyststrækning, der i modsat Fald paa mange Steder vilde frembyde gunstige Wilkaar for Landsætning. Utænkeligt var det vel ikke, at Lybfland udsendte sin Expedition fra en Nordshavn; men dette vil snarere være til Fordel for os end for Angriberen, saafremt vor Flaade er saa stærk, at han ikke samtidig kan dække en Landgang sydfra.

Det er ikke her Stedet til at fremkomme med en saglig Drøftelse af de strategiske Suppositioner for Angrebet og Forsvaret; men anstiller

man en saadan Undersøgelse med de Angreb for Die, som vi paa Grund af vor Beliggenhed mest ere udfatte for, maa den efter min Overbevisning føre til den Slutning, at det ikke er uden Grund, at mange Sagkyndige nære Lovid om, hvorvidt den foreslaaede Flaadestyrke vil kunne magte denne Del af sin Opgave. Flaaden maa altsaa være stærkere, og af Hensyn til den finansielle Begrænsning maa man gjøre sig Rede for, hvilken den ringeste Styrke er, som vilde kunne gjøre Fyldest i den nævnte Retning. Ved en nøjere Overveelse af de forskellige Forhold vilde de fleste Fagmænd vistnok komme til den Erkjendelse, at Flaaden vilde kunne løse denne vigtige Del af Opgaven, naar den talte 12 større og mindre, men hurtige Kampskibe, hvoraf 4 af de hurtigste og kraftigste indordnedes i en mobil Eskadre, medens de 8 andre i Forbindelse med de lettere Fartøier fordeltes i Sundet og Beltet.

Det er en Følge af Landets Beskaffenhed, at vi ere henviste til som oftest at dele vor Flaadestyrke, — men herimod anføres der, at det er et Grundprincip i al Krigsforberedelse ikke at sprede sine Kræfter. Dette er i sin Almindelighed fuldkommen sandt og kan ogsaa overføres paa Strategien tilfø, naar der er Tale om Kamp i aaben Sp. Men fra det Dieblit det dreier sig om at føre et Positionsforsvar, hvilket jo er Grundlaget for vor Flaades Anvendelse, fra det Dieblit Flaadens Virkeerne betinges af, at den kun optager en alvorlig Kamp under bestemte givne Forudsætninger, bliver i et Månd som vort en Deling af Flaaden en ligefrem Nødvendighed og altsaa overfor Forsvaret i dets Helhed ikke nogen Svækkelse. Vilde man holde Flaaden samlet, da maatte alle Hensyn føre til, at den stationeredes i Sundet; men derved vilde Storebelt og Smaalandsfarvandet blive prisgivne, al Forbindelse med de vestlige Landsdele blive afbrudt, og den Del af Sjællands Kyst, som ligger nærmest ved den bedste Udfibningshavn i Østersøen, vilde ligge aaben for Landgange.

De, der ikke ere fortrolige med Spørgen, ere saare tilbøjelige til at gaa ud fra, at Fjenden vil dække sin Landgangs Expedition med hele sin Styrke, og kunde han gjøre det, vilde sikkert Tvebelingen være en Svækkelse for os. Men man glemmer ganske, at vor Flaades Udstykning til Anvendelse som Stationsstyrke ligefrem paatvinger Fjenden en tilsvarende Udstykning, naar der kun er een Afgang til den befæstede Station, og tvinger ham til end ydermere at sprede sig, naar der er flere Afdelinger til Støttestedet. Dette er netop Tilfældet i vore Farvande. Fjenden maa holde et vaagent Die med de af vore Stationsskibe, der egne sig til Udfald, og dette gjælder dobbelt, naar han tænker paa at sende en Transportflaade i Søen; thi gjør han det ikke, udsætter han sig for det Farligste af Alt, nemlig Angreb fra